

Magyar Szentek

Árpádházi Szent László (1040–1095)

I. László Magyarország királya volt a 11. században, neki köszönhetően uralkodása alatt az ország megerősödött, béke volt és stabilitás.

1077-es trónra lépése után azonnal hozzáfogott a rendteremtéshez az országban, amely a korábbi évtizedekben sok politikai zűrzavart és káosz élt meg. Szigorú törvénykönyvet adott ki a királyi hatalom megszilárdításának és a tulajdon védelmének érdekében, valamint az ország érdekeinek védelmében a betolakodókkal szemben. Az ország fennállása óta először képes volt a hódításra. 1091-ben elfoglalta Horvátországot, miután beavatkozott az ottani belviszályokba. Az egyik leginkább figyelemre méltó teljesítménye volt Lászlónak a kereszténység elterjesztésének politikai és pénzügyi támogatása Magyarországon.

Szent László legendás alak volt, akit szerettek az alattvalói katonai bátorságáért, diplomáciai készségéért, vallásos áhitatáért és lovagias eszményeiért. Felesége Rheinfeldi Adelhaide sváb hercegnő volt, három lányuk született. Az egyikük Piroska, aki Komnénosz II. János császár felesége lett. Bizáncban Prizskának hívták. Az ortodox vallásban Szent Irén néven vált ismerté és nagy becsületben tartják a mai napon is. I. László uralkodása alatt avatták szentté Szent Istvánt, Szent Imre herceget és Szent Gellért püspököt.

1095. július 29-én halt meg a cseh fejedelem elleni hadjáratban szerzett betegségben. Közel húsz esztendő uralkodása alatt Magyarországon visszaállította az ország politikai és gazdasági stabilitását, amely lehetővé tette, hogy az ország ne csak stagnáljon, hanem elinduljon a fejlődés és a terjeszkedés útján. Az ő hőstettei a csatákban, valamint az alattvalóival való bánásmód, a civil és egyházi reformok mind megbecsült helyet biztosítanak neki a magyar történelemben. 1092-ben kiadott törvénykönyve bizonyította, László nem csak politikai vezető, de a keresztény vallás elterjesztésének is élenjárója Európában.

1192-ben avatták szenté.

Ünnepnapja június 27.